

De taal van de etiketten

vna
veterinary nutrition academy

Inhoudsopgave

1

Wettelijke voorschriften

1.1	Volledig voer/ aanvullend voer	5
1.2	Diersoort en indicatie	5
1.3	Gebruiksaanwijzingen	6
1.4	Ingrediëntenlijst	6
1.5	Gemiddelde analyse	7
1.6	Additieven	7
1.6.1	Vitamine A, D en E	7
1.6.2	Koper	8
1.6.3	Conserveringsmiddelen, anti-oxidanten en kleurstoffen	8
1.7	Uiterste houdbaarheidsdatum	9
1.8	Het netto-gewicht en partijnummer	9
1.9	Registratienummer	9

2

Productherkenningsdeel

3

Dieetvoeders

3.1	Voedingsmiddelen met een specifieke voedingsindicatie	12
	• Samenvatting van kernpunten	
	• Zelf-toetsvragen	
	• Uw portfolio maken	

Leerresultaten

Indien een eigenaar een zak voer meebrengt en u vraagt of het geschikt is voor zijn huisdier, is de enige informatie die u heeft die op het etiket. Om u te helpen deskundig advies te geven, kijken we in deze module nauwkeurig naar de vereiste informatie op het etiket en de betekenis van die informatie.

Aan het eind van dit hoofdstuk, kunt u:

- de informatie op diervoederetiketten samenvatten en beschrijven
- aan huisdier eigenaren uitleggen wat er op het etiket staat en waarom
- eigenaren adviseren welk voer het meest geschikt is, gebaseerd op de informatie op het etiket.

1

Etiketten

Definitie

In officiële documenten verwijst de term voeding altijd naar voeding voor menselijke consumptie, de term voeder of voer verwijst naar voedsel voor dierlijke consumptie, waaronder huisdiervoeders.

Om het verschil tussen diervoeders volledig te kunnen begrijpen, moet u in staat zijn bepaalde informatie van het etiket af te leiden. Hier volgt een uitleg over wat er op het etiket staat en wat het eigenlijk betekent.

Alle wetgeving met betrekking tot voedingsmiddelen wordt bepaald door de Europese Unie en behoort in alle lidstaten hetzelfde te zijn. De implementatie van deze Europese wetgeving in de nationale wetgeving heeft geleid tot een aantal verschillen tussen de EU-lidstaten, zodat de controle nog steeds een nationale aangelegenheid is.

Het etiket kan grofweg in twee delen worden gescheiden

1. **Wettelijk voorgeschreven deel:**
 - alle informatie en instructies die wettelijk vereist zijn.
2. **Productherkenningsdeel:**
 - de marketingtekst
 - afbeeldingen.

Etiketten hebben drie doelstellingen

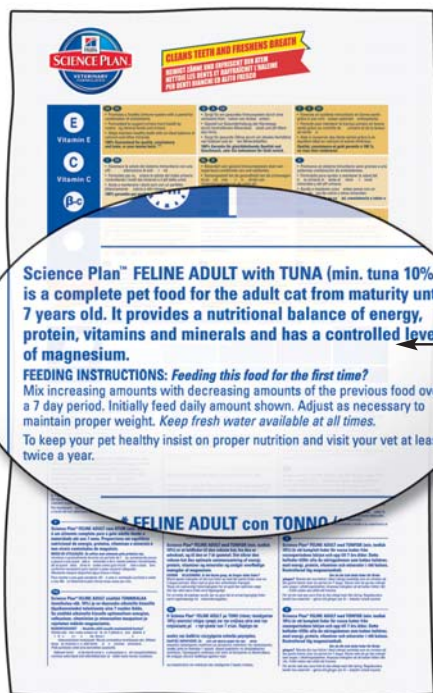
1. **Het zijn wettelijke documenten:**
 - hierdoor kunnen autoriteiten evalueren of het etiket correct is
 - ze geven een indicatie over de kwaliteit van het product
 - hierdoor kan de herkomst van het product en de grondstoffen opgespoord worden
2. **Het leveren van informatie:**
 - informeren de gebruiker van het product en geven aan hoe het gebruikt moet worden.
3. **Het bevorderen van de verkoop**
 - werken als een vorm van reclame

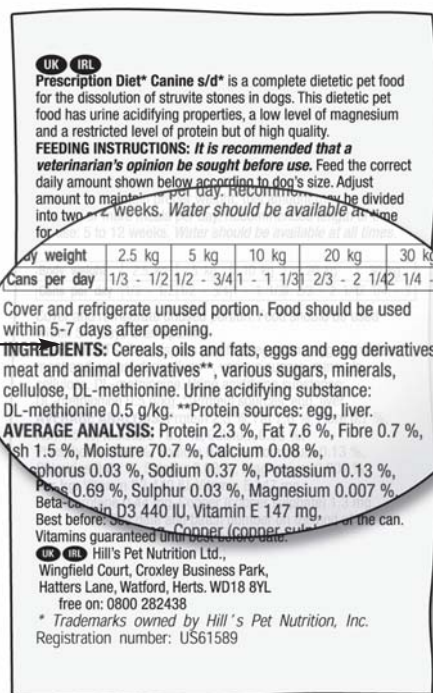
Wettelijk voorgeschreven deel op de achterkant en zijkant van de verpakking

Productherkenningsdeel

Wettelijk voorgeschreven deel

1 Wettelijk voorgeschreven deel

Het wettelijk voorgeschreven deel dient duidelijk te zijn en geen aanleiding te geven tot verwarring.

1.1 Volledig voer/aanvullend voer

Het etiket hoort aan te geven of het voer:

1. een volledig voer is dat alle vereiste voedingsstoffen bevat en als het enige voer gevoerd dient te worden.
2. een aanvullend diervoeder is dat de aanvulling van een ander voer vereist zodat ze gezamenlijk alle essentiële voedingsstoffen leveren. Bepaalde blikvoerders vereisen bijvoorbeeld de toevoeging van een bij te mengen biscuit. Informatie over wat gevoerd moet worden om het rantsoen volledig te maken, moet gegeven worden.

1.2 Diersoort en indicatie

De omschrijving 'volledig' of 'aanvullend' moet gezien worden in relatie tot het **bestemde** gebruik, bv. de specifieke levensfase waar het product voor samengesteld is of alle levensfasen.

Indien wordt beweerd dat het voeder voor alle levensfasen geschikt is, betekent dit dat het minstens tegemoet komt aan de vereisten voor de onderhoudsbehoefte van volwassen dieren, maar ook voor groeiende en zogende dieren. Dit betekent niet per definitie dat er sprake is van optimale voeding, omdat oudere dieren andere behoeften hebben dan groeiende of zich voortplantende dieren.

Tezamen met de indicatie 'volledig' of 'aanvullend', moet de **diersoort of diercategorie** aangegeven worden (bv. Hill's™ Science Plan™ Canine Adult is een volledig voer voor het onderhoud van volwassen honden.)

Informatie in het Wettelijk voorgeschreven deel

1. Volledig diervoeder/ aanvullend diervoeder
2. Diersoort & indicatie (bv. levensfase)
3. Gebruiksaanwijzingen
4. Ingrediëntenlijst
5. Standaard (gemiddelde) analyse
6. Additieven
7. Uiterste houdbaarheidsdatum en melding van productiedatum
8. Adres van de verantwoordelijke voor de nauwkeurigheid van de declaraties
9. Netto-gewicht en/of volume
10. Registratienummer.

Vertel uw cliënt

Het is erg belangrijk om te begrijpen dat voedingsrichtlijnen alleen een beginpunt zijn. De hoeveelheid moet later geëvalueerd worden en, indien nodig, aangepast worden om een normaal lichaamsgewicht te behouden.

1.3 Gebruiksaanwijzingen

Door de grote spreiding van energiebehoeften tussen individuen is het voor de diervoederindustrie niet eenvoudig om simpele richtlijnen te geven voor nauwkeurige voedingshoeveelheden. Tussen individuele honden van dezelfde grootte en hetzelfde ras kan al een substantiële variatie in energiebehoeften bestaan, om nog maar niet te spreken van de verschillen in huisvesting, ras, activiteit, haarlengte, enz.

Daarom geven sommige fabrikanten een minimale en maximale voerhoeveelheid aan en adviseren de eigenaar om met de laagste geadviseerde hoeveelheid te beginnen voor minder actieve dieren of met de hoogste geadviseerde hoeveelheid voor actievere dieren, terwijl anderen de gemiddelde hoeveelheid aangeven.

1.4 Ingrediëntenlijst

De ingrediënten kunnen individueel op naam op een lijst worden vermeld of gegroepeerd worden in verschillende categorieën, zoals oliën en vetten, vis en visderivaten (of -visbijproducten) of granen. Ingrediënten dienen te worden vermeld in afnemende volgorde van het gewicht van elk individueel ingrediënt of categorie, maar deze twee kunnen niet tegelijkertijd op hetzelfde etiket gebruikt worden. Water hoeft niet als ingrediënt gedeclareerd te worden, zelfs niet als het is toegevoegd tijdens de productie van het diervoeder.

Definities

Een ingrediënt wordt gedefinieerd als een ruwe of verwerkte agrarische grondstof of andere bron van voedingsstoffen die gebruikt wordt bij de samenstelling van voedsel. Voorbeelden zijn kip, rijst, tonijn, sojabonen en plantaardige olie.

Voedingsstoffen worden gedefinieerd als metabool bruikbare bestanddelen van voedsel die essentieel of niet-essentieel kunnen zijn. Voorbeelden zijn eiwit, vet, koolhydraten, calcium en natrium.

Ingrediënt 1 Kip	Ingrediënt 2 Rijst	Ingrediënt 3 Plantaardige olie	Enz.
Voedingsstoffen ×% vet Y% eiwit Z% koolhydraten	Voedingsstoffen ×% vet Z% eiwit Y% koolhydraten	Voedingsstoffen ×% vet Z% eiwit Z% koolhydraten	Enz.

Het voedingsstoffen-profiel in het uiteindelijke diervoeder wordt weergegeven door een **gemiddelde analyse**.

Vertel uw cliënt

Sommige fabrikanten stoppen vers vlees in hun diervoeder. Omdat dit uit ongeveer 70% water bestaat, wordt vers vlees het zwaarste ingrediënt.

Daarom kan het aan het begin van de ingrediëntenlijst geplaatst worden en kan de fabrikant reclame maken met 'vers vlees' als nummer-één ingrediënt.

Elk ingrediënt bevat een verschillend mengsel van voedingsstoffen (vet, vitamines, eiwit, enz.). Als alle ingrediënten gecombineerd worden, kan het uiteindelijke totale mengsel van voedingsstoffen geanalyseerd worden om de gemiddelde analyse te leveren die op het etiket van het diervoeder vermeld moet worden.

1.5 Gemiddelde analyse

Een gemiddelde analyse geeft het gemiddelde voedingsstoffengehalte weer dat berekend is uit verscheidene analyses. De gemiddelde analyse geeft de percentages weer die gevonden kunnen worden in het voer en laat een directe vergelijking tussen droogvoer of blikvoer niet toe. Om toch te kunnen vergelijken, is het belangrijk om de analyse te berekenen op basis van het droge stofgehalte of, liever nog, op basis van het energiegehalte (per 100 kcal ME).

De gemiddelde analyse moet altijd het volgende aangeven:

- ruw eiwit
- ruw vet
- ruwe celstof
- ruwe as
- vocht, als het meer dan 14% is

De declaratie van andere voedingsstoffen is optioneel.

Deze kunnen zijn:

- zetmeel
- suiker
- lysine
- methionine
- cystine
- calcium
- fosfor
- natrium
- kalium
- magnesium.

De wet accepteert enige variatie in de gedeclareerde waarden om rekening te houden met de natuurlijke variatie in de samenstelling van de ingrediënten en de variatie in de analysemethoden. Met uitzondering voor sommige diëtproducten (zie verderop), is het in de meeste EU-landen verboden om de energie-inhoud op te geven.

1.6 Additieven

Onder de EU-wetgeving omvatten additieven onder andere vitamines en spoorelementen.

Additieven worden voornamelijk gebruikt om er zeker van te zijn dat het diervoeder nutritioneel evenwichtig is en de juiste textuur en versheid heeft.

Andere vitamines en spoorelementen kunnen vermeld worden als ze worden toegevoegd, maar dit is niet verplicht.

De volgende stoffen moeten bij toevoeging op het etiket worden vermeld:

- vitamine A
- vitamine D
- vitamine E
- koper
- conserveringsmiddelen
- anti-oxidanten
- kleurstoffen.

Definitie

Additieven zijn stoffen die met opzet in voeders gestopt zijn om deze aangename kenmerken te geven zoals:

- kleur
- smaak
- textuur
- stabiliteit
- bederf voorkomen
- evenwichtig maken van de voeding

1.6.1 Vitamine A, D en E

Vitamine A, D en E moeten vermeld worden in IE of mg per kg, maar alleen als ze zijn toegevoegd. Als er al genoeg van een vitamine in de ingrediënten aanwezig is (bv. vitamine A in lever), is het niet nodig om vitamine A toe te voegen en hoeft het niet vermeld te worden. In de meeste EU-landen moet de toegevoegde hoeveelheid vermeld worden, maar in het Verenigd Koninkrijk moet de totale hoeveelheid die aanwezig is tot de uiterste houdbaarheidsdatum vermeld worden als één van deze vitamines is toegevoegd. Omdat deze vitamines afgebroken worden door oxidatie bij productie en opslag, moet de hoeveelheid net na productie altijd hoger zijn dan de gearandeerde hoeveelheid die op het etiket weergegeven wordt.

Klinische kanttekening

De reden dat grote hoeveelheden vitamines worden toegevoegd aan diervoeders, is om het onvermijdbare verlies van vitamines tijdens de productie te compenseren.

Vertel uw cliënt

De vermelding op de verpakking kan verdere uitleg aan de cliënt noodzakelijk maken.

Geen toegevoegde anti-oxidanten of conserveringsmiddelen

Dit betekent dat de fabrikant ze niet heeft toegevoegd, ze kunnen echter toch in de ingrediënten aanwezig zijn.

Geen toegevoegde kunstmatige anti-oxidanten of conserveringsmiddelen

Als hierboven

Alleen natuurlijke anti-oxidanten

Zelfs in de grondstoffen zitten geen kunstmatige anti-oxidanten

1.6.2 Koper

Als een koperzout wordt toegevoegd, moet de naam van het zout en de totale hoeveelheid koper in het voer vermeld worden. Dit komt omdat huisdiervoeder onder dezelfde wetgeving valt als voeders voor landbouwhuisdieren. Schapen bijvoorbeeld zijn veel gevoeliger voor kopervergiftiging en daarom moet koper op het etiket vermeld worden als een koperzout wordt toegevoegd.

De enige additieven die vermeld dienen te worden, zijn die middelen die door de fabrikant tijdens de productie van het diervoeder toegevoegd worden.

1.6.3 Conserveringsmiddelen, anti-oxidanten en kleurstoffen

Conserveringsmiddelen worden alleen toegevoegd om bescherming te geven tegen bacteriële afbraak, terwijl anti-oxidanten echt nodig zijn in droogvoer om bescherming te bieden tegen de oxidatie van vetten.

Definities

Conserveringsmiddelen:

stoffen die aan voer worden toegevoegd om onder normale gebruiks- en opslagcondities bederf te vertragen, verkleuring of kwaliteitsverlies te voorkomen.

Anti-oxidant kan twee betekenissen hebben:

1. een voedingsstof of niet-voedingsstof die of de vorming van radicalen voorkomt of ze verwijdert en zo oxidatieve schade aan cellen voorkomt
2. één of meer synthetische of natuurlijke stoffen die aan het voer zijn toegevoegd om bederf van het voer door oxidatie te voorkomen of uit te stellen, door ofwel te binden met de vrije radicalen ofwel door zuurstof op te ruimen.

Kleurstoffen:

natuurlijke of synthetische stoffen die aan diervoeders zijn toegevoegd om de aantrekkelijkheid voor de consument te verhogen door ofwel een kleur te geven aan het voer ofwel door verkleuring van producten te voorkomen.

Blikvoer heeft geen anti-oxidanten nodig omdat het tegen oxidatie beschermd wordt door het vacuüm, wat tijdens het inblikproces gecreëerd wordt. Bij consumenten bestaat grote zorg omtrent het gebruik van anti-oxidanten. Dit lijkt met name het gevolg van een gebrek aan begrip over hoe ongezond oxidatieproducten zijn. Desalniettemin voegt Hill's biologische anti-oxidanten aan sommige blikvoeders toe om oxidatieve schade aan cellen te helpen voorkomen.

Oxidatie vernietigt de essentiële vetzuren en de vetoplosbare vitaminen en is de oorzaak voor het ranzig worden van het voer. Om dit te voorkomen, moet vet altijd beschermd worden door anti-oxidanten.

1.7 Uiterste houdbaarheidsdatum

De uiterste houdbaarheidsdatum dient te worden vermeld als dag (optioneel), maand en jaar.

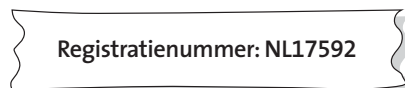
1.8 Het netto-gewicht en partijnummer

Het netto-gewicht en het partijnummer moeten ook vermeld worden

1.9 Registratienummer

Elke fabriek die additieven, premixen en diervoedermiddelen produceert, moet een goedkeurings- of een registratienummer hebben als onderdeel van de wettelijke voorschriften, die ook op het etiket van elk blik moet staan.

2

Productherkenningsdeel

Er zijn geen specifieke regels met betrekking tot het productherkenningsdeel, anders dan de algemeen geldende reclamerichtlijnen. De enige uitzondering is dat de beweringen op de verpakking niet misleidend mogen zijn en de fabrikant moet dan ook in staat zijn elke verklaring te kunnen bewijzen. Dit gedeelte van het etiket geeft informatie over de identiteit van het product en toont tekeningen en foto's.

Marketinginformatie

De achterkant van de verpakking

De fabrikant gebruikt dit deel van het etiket niet alleen om de eigenaar te informeren over de extra voordelen van het voer, maar ook voor marketingdoeleinden.

Voorbeelden van marketing

1. Productnamen

Verpakkingen worden gebruikt om de huisdiereigenaar te beïnvloeden. Kijk naar de onderstaande namenlijst; welke associaties krijgt de eigenaar volgens u met deze namen? Waarom zou de fabrikant deze specifieke naam kiezen?

Science Plan	Whiskas
Prescription Diet	Chewy T Bonz – Sizzlin' Steak Flavour
Royal Canin	Pussi
Felix	Pro Plan

2. Verpakking

Veel fabrikanten zullen iconen en/of afbeeldingen gebruiken om aan te geven waarvoor het voer wordt gebruikt. Een afbeelding of een icoon van een hond op een zak hondenvoer communiceert direct aan de eigenaar dat het voer voor honden is. Kijk naar onderstaande afbeeldingen. Wat is hier de boodschap?

Soms zult u geconfronteerd worden met misverstanden van de eigenaar over wat het diervoeder bevat. Veel eigenaren denken dat een voer dat lam en rijst bevat, automatisch hypoallergeen is. Aan lam worden door vele eigenaren speciale voordelen toegeschreven. Meestal zit dit in het hoofd van de eigenaar, en zijn de meeste andere eiwitbronnen inderdaad meer geschikt voor honden en katten dan lam. Daarom is het belangrijk om de onbewuste vooroordelen die eigenaren misschien hebben, te herkennen en om ze te bespreken bij het maken van een evaluatie van een bestaande voeding en bij het geven van een beter advies.

Er zijn ook verklaringen die de fabrikant op de zak kan zetten die iets positiefs over het product impliceren maar volledig verzonnen zijn. Een fabrikant zou bijvoorbeeld op een zak hondenvoer kunnen schrijven "Met kip als eerste ingrediënt!". Dit impliceert dat er een voordeel is om kip als het voornaamste ingrediënt en daarom waarschijnlijk ook het hoofdingrediënt te hebben. Omdat honden omnivoren zijn, hebben ze echter geen grote hoeveelheden eiwit nodig. Als de ingrediëntenlijst bestudeerd wordt, wordt duidelijk dat kip waarschijnlijk **niet** het hoofdingrediënt is, maar dat de ingrediëntenlijst op een dusdanige manier is opgesplitst, zodat kip op nummer één terecht komt. Het interessante hiervan is dat de fabrikant er voor kiest om op een misvatting bij de eigenaren in te spelen door een voordeel te impliceren, terwijl dit niet het geval is. Het aandachtspunt wordt verplaatst van wat werkelijk een voordeel is, naar wat past in het onderbewustzijn van de eigenaar.

Vertel uw cliënt

Voor een hypoallergeen dieet zijn de Hill's™ Prescription Diet™ z/d™ producten aan te bevelen.

Dieetvoeders

3.1 Voedingsmiddelen met een specifieke voedingsindicatie

Bepaalde typen diervoeders worden gecategoriseerd als voeders met een specifiek nutritioneel doel. Deze worden dieetvoeders genoemd. De etikettering van deze voeders valt onder een aparte regelgeving.

Betrouwbare fabrikanten kiezen er nog steeds voor om dieetproducten via dierenartsenpraktijken te verdelen. Dierenartsen hebben het recht om de behandeling te verkorten of te verlengen, als er klinisch bewijs is dat het voor de toestand van de patiënt beter is, ongeacht wat de verpakking vermeldt.

Er is een positieve lijst gepubliceerd met dieetindicaties, ook wel **Bijzondere Voedingsdoelen** genaamd, die geclaimd kunnen worden. Een positieve lijst is een definitieve lijst waarin vermeld wordt wat legaal is te om te claimen. Deze lijst bevat indicaties als:

- oplossen van struvietstenen
- vermindering van overgewicht
- ondersteuning van de hartfunctie bij chronische hartinsufficiëntie
- en vele andere.

Het is belangrijk dat de consument in staat is het dieetvoer op de juiste manier te gebruiken. De EU-commissie waakt erover dat het etiket de eigenaar aanmoedigt om advies te vragen aan een dierenarts voordat de gebruiksperiode wordt verlengd. Omdat dieetvoeders bedoeld zijn voor specifieke indicaties, is het voeren van deze voeders in andere gevallen niet altijd geschikt.

Voorbeelden van dieetproducten die soms langer dan zes maanden gevoerd moeten worden of waarvan is aangetoond dat ze schadelijk kunnen zijn als ze zonder indicatie gevoerd worden:

1. **Producten die de vorming van oxalaatstenen verminderen**, hebben een aanbevolen gebruiksduur van ten hoogste zes maanden. Er is echter aangetoond dat meer dan 85% van de calciumoxalaatstenen opnieuw optreden na één of meerdere jaren (Lulich et al. 1992&1995). Deze tegenstrijdigheid bestaat doordat fabrikanten denken dat eigenaren de producten misschien kopen zonder een dierenarts te consulteren. Zulke eigenaren moeten beschermd worden tegen het te lang gebruiken van een product zonder diagnose of controle.
2. Het gebruik van een **verzurend dieet** is gecontraïndiceerd in geval van chronische nierziekten en kan de toestand verergeren of het verloop van de ziekte versnellen.
3. **Diëten met een hoog natriumgehalte** worden soms gevoerd aan katten met risico op struviet- of oxalaatrolithiasis om de wateropname te bevorderen en hierdoor de concentratie van mineralen in de urine te verlagen. Een recente studie heeft echter aangetoond dat bij katten met een vroege, niet vermoede nieraandoening de nierfunctie progressief verslechterde wanneer gedurende twaalf weken een voer met een hoog natriumgehalte werd gevoerd.

Vertel uw cliënt

Op zakken dieetvoerders, zoals de Prescription Diet™ producten, vindt u de volgende adviezen:

“Aanbevolen gebruiksduur: ten hoogste zes maanden”

Dit is de periode die vastgesteld is door de EU commissie om huisdiereigenaren aan te moedigen regelmatig contact op te nemen met hun dierenarts.

“Het wordt aangeraden om vóór het gebruik of verlenging van de gebruiksperiode een dierenarts te raadplegen”

Dit verschijnt op een dusdanige manier dat eigenaren worden aangemoedigd om advies te vragen aan hun dierenarts.

Samenvatting

Samenvatting van kernpunten

1. **Etiketten** zijn **wettelijke** documenten die **productinformatie** leveren; ze zijn tevens een vorm van **reclame**.
2. Etiketten zijn in twee delen verdeeld: een **wettelijk voorgeschreven deel** en een **productherkenningsdeel**.
3. Diervoeders kunnen **volledige voeders** zijn of **aanvullende voeders**.
4. **Gebruiksdoel** en **diersoort of categorie dieren** moeten op het etiket worden vermeld.
5. **Gebruiksaanwijzingen** moeten eenvoudige richtlijnen over te voeren hoeveelheden geven, die geëvalueerd en aangepast moeten worden voor individuele huisdieren.
6. **Ingrediënten** worden op een lijst vermeld in aflopende volgorde op basis van gewicht.
7. Een **gemiddelde analyse** is het gemiddelde voedingsstofgehalte, wat berekend is uit meerdere analyses.
8. Het is in de meeste EU-landen verboden om de **energie-inhoud** weer te geven, met uitzondering van enkele dieetproducten.
9. In de EU-wetgeving vallen vitamines, conserveringsmiddelen en spoorelementen onder **additieven**.
10. **Anti-oxidanten** zijn nodig in droogvoeders om de oxidatie van vetten te voorkomen. Het inblikproces is voor blikvoeders voldoende.
11. **Uiterste houdbaarheidsdata, partijnummers, het netto-gewicht** en het **registratienummer** van de fabriek zijn verplicht.
12. Sommige diervoederfabrikanten maken gebruik van **misvattingen bij eigenaren**.
13. **Dieetvoeders** hebben een specifiek voedingsdoel.
14. Dieetvoeders bevatten de volgende bewering om er zeker van te zijn dat huisdiereigenaren niet misleid worden: **“Het wordt aangeraden om vóór het gebruik of verlenging van de gebruikperiode een dierenarts te raadplegen.”**

Zelf-toetsvragen

1. Wat zijn de drie doelstellingen van diervoederetiketten?
2. Wat zijn de doelstellingen van de twee belangrijkste onderdelen van een etiket?
3. Wat is het verschil tussen een volledig voer en een aanvullend voer?
4. Naar wat verwijst “bedoeld voor”?
5. Waarom zijn voedselhoeveelheden slechts richtlijnen?
6. Wat moet een gemiddelde analyse aangeven?
7. Waarom kunnen etiketten van droogvoeders en blikvoeders niet direct met elkaar vergeleken worden?
8. Waarom worden grote hoeveelheden extra vitamines toegevoegd aan voeders?
9. Waarom moet de totale hoeveelheid koper aangegeven worden?
10. Wanneer moeten additieven worden genoemd?
11. Waarom geven sommige eigenaren de voorkeur om aan hun dier een lam en rijst voer te voeren?
12. Wat is speciaal aan dieetvoeders en waarom moeten eigenaren geadviseerd worden over het voeren van deze voeders aan hun huisdieren?

NIVEAU1

™Handelsmerken in eigendom van Hill's Pet Nutrition, Inc. ©2011

219752.NL.110287